

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ပြည့်မှူး

အဆုံးမှ ကျင့်ကြံခြင်း

စာစဉ်(၁)

(Chpater 1-15)

အဆုံးမဲ့ကျင့်ကြံခြင်း

စာစဉ် ၁

*

အပိုင်း (၁)

(ငါ့ရဲ့ အပေါင်းအနုတ် လက္ခဏာလေးတွေ)

*

"အား....ငါ့ခေါင်း"

ကျန်းလီ သတိပြန်လည်လာပြီးနောက် ပထမဆုံးပြောလိုက်သည့် စကား ဖြစ်သည်။ မြည်းတစ်ကောင်၏ ကန်ချက်သည် ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်လောက် သည်အထိ အင်မတန်နာကျင်စေခဲ့သည်။

ကျန်းလီကြိုးစား၍ မျက်လုံးဖွင့်လိုက်ရင်း မောင်းနေသော ရထားလုံးထဲ သူရောက်ရှိနေကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ သစ်သားရထားလုံးလေး တ လှုပ်လှုပ် ရွေ့လျားနေသဖြင့် သူ့ခေါင်းလည်း တဒုတ်ဒုတ်နှင့် ပိုမိုကိုက်ခဲလာ ရာ နာကျင်လွန်းသဖြင့် ရှုံ့မဲ့နေလေသည်။ နာကျင်မှုကို သည်းခံ၍ မျက်လုံး ဖွင့်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်သည်။

အနက်ရောင် ပျဉ်ပြားများဖြင့် ပိတ်လှောင်ထားသော နေရာလေး တစ်ခု ပင်။ ရှေးခေတ်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားသော အမျိုးသားများနှင့် အမျိုးသမီးများ ထိုင်နေကြသည်။ တချို့မှာ ကျန်းလီအား ဝင့်ကြွားသော အကြည့်များဖြင့် ကြည့်နေကြပြီး အချို့မှာမူ ကျန်းလီအား လျစ်လျူရှု

ထား၏။

သူ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေသည်ကို သူသိလိုက်သည်။ စိုထိုင်းထိုင်းအနံ့နှင့် အေးမြစိုစွတ်နေသော ကြမ်းပြင်က သက်တောင့်သက်သာမရှိသဖြင့် ထရန်ကြိုးစားလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် နာကျင်မှုက သူ့ကို သိသိသာသာ ကြီးစိုးနေပြန်သည်။

ဦးခေါင်းတွင်းမှ နာကျင်မှုက ပို၍ ပြင်းထန်လာခြင်းပင်။ ဦးနှောက်တစ်ခုလုံး ပေါက်ကွဲလုမတတ် နာကျင်နေလေရာ တစုံတစ်ယောက်၏ မှတ်ဉာဏ်များသည်လည်း ဆုံလည်တံခါးကဲ့သို့ ကျန်းလီ အသိဉာဏ်တွင် ပေါ်လာသည်။ ကျန်းလီ၏ ခြေထောက်သည် ခံနိုင်ရည်မရှိတော့... မျက်လုံးများလည်း ဝေဝါးလာပြီးနောက် သူ့နှောက်တဖန် လဲကျသွားတော့သည်။

"ကျန်းလီ ထတော့ ကျန်းလီ"

မူးဝေနေစဉ် တစုံတစ်ယောက်က သူ့နာမည်ကိုခေါ်လိုက်သည့်အသံကို သူ ကြားလိုက်သည်။ ကျန်းလီ၏ မျောနေသော အသိကနေ လက်ရှိအခြေအနေကို ပြန်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူဖြည်းဖြည်းချင်း မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

"ငါ ခန္ဓာအသစ်ကို ဝိညာဉ်ကူးပြောင်းသွားတာလား "

သူ၏ ကွန်ပြူတာ နှင့် အခန်း မီးလောင်သွားသည့် အနံ့ရလိုက်သည်ကို ကျန်းလီမှတ်မိသေးသည်။ ထိုအချိန်က အိမ်တံခါးသည် မြဲမြံစွာပိတ်မိနေပြီး ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့သားများက တံခါးကိုဖျက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် မီးသဂြိုဟ်ပြီးသားတောင် ဖြစ်နေလေရော့မည်။ နောက်တစ်ခုမှာ သူမြင်လိုက်ရသည့် သစ်သားရထားလုံးလေးဖြစ်သည်။ ထိုရထားလုံးလေးကို ယခင်က တီဗီအစီအစဉ်များနှင့် ရှေးခေတ်ရုပ်ရှင်များတွင်သာ ကျန်းလီ မြင်ဖူးသည်။

သူ့စိတ်ထဲတွင် ပေါ်လာနေသောမှတ်ဉာဏ်အချို့ကို ပြန်တွေးကြည့်သည့် အခါ ကျန်းလီသည် သူ၏လက်ရှိ အခြေအနေနှင့် ထိုကမ္ဘာ၏ ဖြစ်တည်မှု အချို့ကို အနည်းငယ် နားလည်လာသည်။

ထိုကမ္ဘာသည် ရုပ်ရှင်များထဲမှ ရှေးဟောင်းအပြင်အဆင်များဖြင့် ပြည့် နက်နေသည်။ ၎င်းမှာ ထာဝရရှင်သန်သူများ၏ နေရာပင်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် သူ၏ ယခုခန္ဓာမှာလည်း ကျန်းလီဟုခေါ်သော လူငယ်လေး၏ခန္ဓာ ဖြစ်နေသည်။

ထိုကျန်းလီမှာ ကိုယ်ခံပညာမိသားစု၏ သားဖြစ်၏။

ထိုမိသားစုက သူတို့၏ ပထမဆုံးသားဦးလေးကို အရုဏ်တက်အချိန်အား အစွဲပြုပြီး အနာဂတ်တွင် မျိုးဆက်များစွာရမည်ဟူသော အတိတ်နိမိတ်ဖြင့် ထိုအမည်ပေးခဲ့သည်။ ခြုံငုံကြည့်ပါက အနုပညာဆန်သော အဓိပ္ပာယ်အရ "ကလေးများစွာရမည်" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော လဝက်လောက်က စစ်ဆေးမှုတွင် ၎င်း၏မူရင်းခန္ဓာသည် ကံ အလွန်ကောင်းကာ ကျင့်ကြံသူစွမ်းရည်အတွက်ပါ စစ်ဆေးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၎င်းကို စိတ်ဝိညာဉ်အရင်းအမြစ်ဟုလည်း လူသိများသည်။

ထာဝရရှင်သန်မည့် အခွင့်အရေးကိုရရန်မှာ ခက်ခဲလှ၏။ လူတိုင်း ကျင့်ကြံသူ ဖြစ်ချင်ကြသည်။ အလားတူပင် ကျင့်ကြံသူတို့ အသင်းများသည် လည်း သူတို့၏အင်အားကို ပိုမိုကောင်းမွန်တောင့်တင်းစေမည့် အရည်အချင်းရှိသော တပည့်၊ အဖွဲ့သားအသစ်များကိုသာ လိုချင်ကြသည်။ သူတောင်းစားတစ်ယောက်သာ ထာဝရရှင်သန်ရန် အခွင့်အရေးကိုရလိုက် မည်ဆိုပါကလည်း သူ့ကိုကောင်းသောအရာတွေဖြစ်လာရန် မပျိုးထောင် နိုင်ဘူးဟု မည်သူမှမပြောနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဝိညာဉ်အရင်းအမြစ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားပါက ကျင့်ကြံသူအသင်းများလည်း ငြင်းလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ကျန်းမိသားစု၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ကျန်းလီ၏ဖခင် ကျန်းယွမ် ရန်ကမူ အတိုက်အခိုက်ဝါသနာထုံသူ ဖြစ်သည်။ ကျန်းလီ ကျင့်ကြံသူ အသင်းထဲ ရောက်နိုင်ရန် သူ၏ဖခင်က သက်ဆိုင်ရာလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အချို့ ကို ငွေကြေးပမာဏအချို့ ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ယခု ကျန်းလီရှိနေသော ရထားလုံးသည် ကျင့်ကြံသူတို့အသင်းဆီသို့ ဦးတည်ရွေ့လျားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျန်းလီထလိုက်သောအခါ သူ၏ မူးဝေနေခြင်းမှာ အနည်းငယ် သက်သာ နေပြီ။ ကျန်းလီက သူ့ကိုနှိုးလိုက်သော ကောင်လေးကို ကြည့်လိုက်သည်။ ကောင်လေးမှာ ငယ်ရွယ်ပြီး မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း၊ နှာခေါင်းကြီးပြီး နှုတ်ခမ်း ထူထူပုံစံရှိသည်။ လက်မောင်းလေးများကသာ သေးငယ်နေလေရာ ရီစရာ လေးဖြစ်နေသည်။ သို့သော် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် ဂုဏ်အရှိန်အဝါလွှမ်းခြုံ နေသည်ကို သူခံစားမိသည်။ သူသည် သာမန်မိသားစုမှ မဟုတ်သည်မှာ အသေအချာပင်။

"ဟဲဟဲ ကျန်းလီ မင်းနိုးလာပြီပဲ၊ နောက်နာရီအနည်းငယ်နေမှ နိုးလာရင် သူတို့က မင်းကို လမ်းဘေးမှာပစ်ချပြီး ဝံပုလွေစာ ကျွေးပစ်တော့မို့တဲ့"

ကျန်းလီနိုးလာသည်ကို ထိုကောင်လေးက အလွန်ဝမ်းသာနေပုံရသည်။ ကျန်းလီက သူခေါင်းကိုသူကိုင်ပြီး မှတ်ဉာဏ်အချို့ကို စဉ်းစားကြည့်လိုက် သည့်အခါ သူ့ရှေ့မှ လူငယ်လေးမှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိလိုက် သည်။

"ကျေးဇူးပါပဲ ရန်ဟုန်"

လာဘ်ယူထားသူနှင့် မယူထားသူတို့အပေါ် ဆက်ဆံပုံမှာ ခြားနားမှု ကလေးတော့ ရှိလေသည်။ အနည်းဆုံးတော့ သူနှင့်အတူ သွားနေသော အမျိုးသမီးငယ်၊ အမျိုးသားငယ်များမှာ အရပ်သူအရပ်သားများ မဟုတ်

ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

ရန်ဟုန်ကမူ သူတို့တိုင်းပြည်မှ မင်းသားတစ်ပါး၏ သားတော်ဖြစ်သည်။ ပထမမယားမှ ဖွားမြင်သော သားတော်မဟုတ်သော်လည်း တင့်တင့်တယ်တယ် ချီးမြှောက်ခံထားရသည်။ ကိုယ်ခံပညာမိသားစုမှ ဆင်းသက်လာသူ ထက်တော့ ရန်ဟုန်က ပို၍ အဆင့်မြင့်သည်မှာ သေချာသည်။

"ဟဲဟဲ ငါတို့က ညီအကိုတွေပဲဟာ... မြန်မြန်ထတော့"

ရန်ဟုန်က ကျန်းလီကို ထရန်ကူညီသည်။ ရန်ဟုန်သည် ၁၄-၁၅နှစ် ဝန်းကျင်လောက်သာ ရှိသေးသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း သူ့လက်မောင်းများမှာ ယခင်ဘဝမှ အရွယ်ရောက်နေသည့် ကျန်းလီထက်ပင် ပို၍ သန်မာလှသည်။

"ဒီတစ်ခါတော့ ကိုယ့်ကိုသေချာသိမ်းထားတော့၊ ငါမင်းအတွက် သေချာ ယူထားပေးတာနော်.. ထပ်မပျောက်စေနဲ့"

ရန်ဟုန်ပေးသောအရာလေးကို ကျန်းလီကိုင်ကြည့်လိုက်သည်။ ၎င်းမှာ ကျောက်စိမ်းဆွဲပြားလေးကဲ့သို့ အေးမြ ချောမွေ့ပြီး မာမာကျောကျောရှိသည်။

သူ့စိတ်ထဲတွင် မှတ်ဉာဏ်တစ်ခု ရုတ်တရက်ပေါ်လာသည်။

"သားလေး... ကျန်းလီ... အဲ့တာလေးကို အထင်မသေးနဲ့နော်... ထာဝရ ရှင်သန်သူဆီက အဲ့လက်ဆောင်လေးရဖို့ကို ငွေတွေအများကြီး ပေးထားရတာ။ အဲ့အရာလေးက သားကို အရင် ၂နှစ်ကလိုမျိုး ထူးဆန်းတဲ့အရာတွေ မလုပ်ပဲ ထာဝရရှင်သန်မယ့်လမ်းကို တိုက်ရိုက်လျှောက်လှမ်းလို့ရအောင် ကူညီ ပေးလိမ့်မယ် မပျောက်အောင်တော့ သတိထားနော် "

"မင်းဟာ ထာဝရရှင်သန်ခြင်းကိုရှာဖွေပြီးတော့ တာအိုလမ်းစဉ်ကို

လျှောက်လှမ်းရမယ်။ ခရီးလမ်းက ရှည်လျားပြီး အနာဂတ်တွေ ဝေဝါးမယ်။ ဒါက မင်းအတွက် နောက်ဆုံးလုပ်ပေးနိုင်တာပဲ။ ထာဝရရှင်သန်သူဖြစ်လာ ပြီး ငါတို့ ကျန်းမိသားစုဆီကို ကောင်းမွန်တဲ့အရာတွေ ယူဆောင်လာပေး နိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။"

သူ့အတွေးထဲတွင် ပေါ်လာသည်မှာ လူလတ်တစ်ဦး။ ထိုသူမှာ အတွင်း အားကျင့်ကြံသူ ကိုယ်ခံပညာ ကျွမ်းကျင်သည့် မူလခန္ဓာပိုင်ရှင်၏ ဖခင်ပင် ဖြစ်သည်။

ကျန်းလီသည် သူ့တကိုယ်လုံးကို စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ရာ လက်ဝတ် ရတနာများ ပါလာသည် သိလိုက်သည်။ သူသည် ခရီးရှည်တစ်ခုကို သွား နေသည်ဖြစ်ရာ ကျန်းယွမ်ရှန်သည် ကျောက်စိမ်းပြားလေးအပါအဝင် ရွှေ၊ ငွေ နှင့် ငွေကြေးများစွာကို ပြင်ဆင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အိတ်ကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြီး ကျောက်စိမ်းပြားလေးက လက်ရာမပျက် ပကတိအတိုင်းရှိနေသည်ကို မြင်သည့်အခါမှ ကျန်းလီစိတ်သက်သာရာ ရ သွားသည်။ ကံကောင်းချင်တော့ မင်းသားငယ်လေး ရန်ဟုန်ကလည်း သူ့ကို တိတ်တဆိတ် ကူညီလိုက်သေးသည်။ မဟုတ်လျှင်တော့ ဒုက္ခရောက်နေ ရော့မည်။

သူ၏ယခင်ဘဝတွင် ထာဝရရှင်သန်ရန်မှာ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်တစ်ခု သာ ဖြစ်သည်။ ကျန်းလီမသေခင်က ကစားနေခဲ့သော ဂိမ်းကလည်း ကျင့်ကြံသူများအကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျန်းလီအတွက်တော့ ဖြစ်ချင် စိတ်မရှိစရာ အကြောင်းတော့မရှိချေ။

သူ့ရဲ့ ၂နှစ်တာ အလုပ်အစေခံဖြစ်ခဲ့ရခြင်းနှင့် သူ့မိဘတွေပေးလိုက်သော ရတနာများကို သူအချည်းအနှည်း မဖြစ်စေလိုပါ။ ဝိညာဉ်ကူးပြောင်းခြင်း အစပိုင်းတွင် ရိုက်နှက်ခံခဲ့ရသော်လည်း ယခုအခြေအနေသည်ကား

အကျိုးအမြတ်မရှိမည့်အရာတော့ မဟုတ်ပေ။

ကျန်းလီသည် ခန္ဓာပိုင်ရှင်ထံမှ မှတ်ဉာဏ်များကိုလက်ခံရထားသော်လည်း သူ၏ စိတ်အနေအထားနှင့် အပြုအမူတို့မှာ ထိုကျန်းလီနှင့် ကွဲပြားနေသေးသည်။ ထိုကျန်းလီ၏မိဘများနှင့် အချိန်ဖြုန်းခွင့် ရလိုက်လျှင်တော့ အဆင်ပြေသွားလိမ့်မည်။

ပဒေသရာဇ်စနစ်နှင့် အယူသီးလွန်းသော ယခုကာလမှာ ပြင်းထန်နေသည်။ နတ်သမီးများနှင့် တစ္ဆေသရဲများနှင့် ပက်သတ်သော ကောလဟာလများလည်ရှိသည်။ လမ်းခရီးတွင် သွားလာနေသော အင်မော်တယ်တစ်ယောက်ယောက်ကသာ သူ့ကိုတိုက်ခိုက်မည်ဆိုလျှင် တုန်လှုပ်စရာပင်။

သို့သော် သူအိမ်ကထွက်ခဲ့ပြီးပြီဖြစ်သည်။ ထာဝရှင်သန်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ရန်မှာ လူ့လောကမှ သံယောဇဉ် အနွယ်အားလုံးကို ဖြတ်တောက်ခဲ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ထာဝရရှင်သန်သူတို့သည် နှစ်အနည်းငယ်ကြာလာလျှင် သူတို့ချစ်သောတစ်ယောက် သို့မဟုတ် မိဘများကိုပင် မှတ်မိနိုင်တော့မည်မဟုတ်။ ၎င်းမှာလည်း ထုံးစံပင်။

"ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် ရန်ဟုန်... ဒါလေးသာမပါရင် ငါတော့ လမ်းဆုံးနေလောက်ပြီ"

ကျန်းလီက ကျောက်စိမ်းပြားလေးကို အိပ်ကပ်ထဲသို့ ဂရုတစိုက်ထည့်လိုက်သည်။

"ဟဲဟဲ... ငါတို့က ညီအကိုတွေပဲဟာ"

ရန်ဟုန်၏ ဝိုင်းစက်နေသောမျက်နှာကြီးသည် အပြစ်ကင်းစွာပြုံးနေလေသည်။

"ညီအကိုတွေဆိုရင် ငါလဲနေတာအကြာကြီးကို ဘာလို့စောစောမနိုးတာ"

လဲ"

ကျန်းလီ၏ မေးခွန်းကြောင့် ရန်ဟုန်မျက်နှာ တမျိုးဖြစ်သွားသည်။
နောက်မှ ရှက်ပြီးလေး ပြုံးလိုက်ပြီး

"ဒါတော့ ငါ့ကိုအပြစ်တင်လို့မရဘူး... ရန်ဖန်းရွယ်ကို အဲလိုလုပ်ဖို့ မင်းကို
ဘယ်သူပြောလို့လဲ "

ရန်လီ၏စကားများကြောင့် ကျန်းလီကြောင်သွားသည်။ နောက်မှ ထို
ခန္ဓာ၏ မူရင်းပိုင်ရှင်သည် လူကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ကြောင်း သတိရ
လာသည်။ ကျန်းလီသည် မတရားသဖြင့် သေသွားရခြင်းတော့ ဖြစ်ဟန်မ
တူ နောက်မှသာ ယခုခန္ဓာကို ယူလိုက်သည်။

"သူမက မင်းသမီးလေ... သူမကို ချစ်ရေးဆိုတဲ့သူတွေ ဘယ်လောက်
တောင်များနေမလဲဆိုတာ မသိဘူးလား ငါတောင် သူ့ကိုမကြိုက်တာ
တောင် ဝါအရ အဒေါ်လို့ သတ်မှတ်ရသေးတာကို။ အဲ့တာကြောင့် ငါကပဲ
မင်းကို တိတ်တဆိတ် ကူညီနိုင်မှာလေ"

ရန်ဟုန်၏ စကားများကိုကြားပြီးနောက် သူ့အဘယ့်ကြောင့် ရိုက်နှက်ခံခဲ့
ရသည်ကို ကျန်းလီ ပြန်သတိထားမိသွားသည်။ သူဝန်မခံချင်သော်လည်း
မူရင်းခန္ဓာကိုယ်ရိုက်ခံထားရသည်မှာ သူနဲ့တန်တဲ့အရာပဲဟု ဆိုရမည်။

မူလကျန်းလီသည် ဗဟုသုတကင်းမဲ့သော လူဖျင်းအဖြစ် ဥပမာထား၍
ပြောဆိုခံရသောသူဖြစ်သည်။ စာပေနှင့် ကိုယ်ခံပညာကို သင်ယူရန်
မျှော်လင့်ချက်မရှိချေ။ ရေးတတ် ဖတ်တတ်ခြင်းသည် ဘိုးဘွားအမွေ
ကောင်းချီးတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ သူ့မိသားစု၏ လွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်းကို
အခွင့်ကောင်းယူကာ သူတပါးအား အနိုင်ကျင့်ခြင်းမှာ သူ၏နေ့စဉ်ဘဝပင်
ဖြစ်နေခဲ့သည်။

တီဗီဇာတ်လမ်းများတွင် ထိုကဲ့သို့ဇာတ်ကောင်များက မြို့အတွင်းဝင်လာ
တိုင်း အရပ်သားမိန်းကလေးကို အခွင့်အရေးယူတတ်သော ရက်စက်သည့်
သခင်လေးများ ဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ရိုးရှင်းသော ဇာတ်လမ်းလေးများ ဖြစ်သွား
လေလား

ထိုကဲ့သော သခင်လေးများက ထိုကဲ့သို့ပင်တည်း။ ထိုကဲ့သို့အဖြစ်အပျက်
သည်လည်း မကြာခဏ ကြားဖူးနေကျပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့အဖြစ်အပျက်ကို
မြင်ရန်အခွင့်အရေးလည်း များလှသည်။ ရန်ဟုန်သူ့ကို သိခဲ့သည်မှာလည်း
ထိုနည်းအတိုင်းပင်၊ ထိုသူငယ်ချင်းလေးကား ယခုလောက်ယုံကြည်ရ
လိမ့်မည်ဟု သူမထင်ခဲ့ပေ။

ရန်ဖန်းရွယ်သည် သူတို့တိုင်းပြည် ဧကရာဇ်၏ ညီမအငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။
အကြောင်းမှာ သူမသည် တိုင်းတပါးအမျိုးသမီးနှင့် နောက်ပိုင်းဧကရာဇ်တို့
မှ မွေးဖွားလာသောကြောင့်ပင်။ သူမ၏ အသားအရေသည်လည်း နှင်းမှုန်
များထက်ပင် ဖြူဖွေးပြီး အရပ်လည်း မြင့်လေသည်။

လူငယ်အများစုအဖို့ သူမကဲ့သို့ သွေးနှော မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏
လှပကျော့ရှင်းသော မျက်နှာလေးသည် အင်မတန် စွဲမက်စရာကောင်းပြီး
ဆွဲဆောင်မှုရှိနေသည်။

ကျန်းလီသည် မှတ်ဉာဏ်သိပ်မကောင်းပေ။ မိသားစုအားကိုးဖြင့်
အနိုင်ကျင့်ရန်သာသိလေသည်။ သို့သော် ယခုအဖွဲ့တွင်မူ သူ၏မိသားစုသည်
အဆိုးဆုံး မဟုတ်သော်လည်း အကောင်းဆုံးနှင့်တော့ ဝေးကွာလွန်းသည်။

ရန်ဖန်းရွယ်နှင့် တွေ့ပြီးနောက်တွင်မူ သူ့ကိုယ်သူ မည်သို့ချုပ်ထိန်းရမည်
မသိ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အကျိုးဆက်များက အနည်းငယ် သနားစရာကောင်း
နေသည်။

သူ့ရဲ့ချစ်ခွင့်ပန်မှုကို ငြင်းလိုက်သည်နှင့် တစ်တစ်ယောက်ရေချိုးသည်ကို

အဘယ်ကြောင့် ချောင်းကြည့်ခဲ့သနည်း ချောင်းကြည့်သည်ကိုလည်း လူမိသွားရလောက်အောင် အဘယ်ကြောင့် တုံးအ ရသနည်း လူမိသွားသည့်တိုင် ထွက်ပြေးရန် မကြိုးစားပဲ ရှေ့ဆက်တိုးရန်ပင် ကြိုးစားခဲ့သေးသည်

ကျန်းလီသည် ထို့နောက်ဘာဆက်ဖြစ်သွားသည်ကို ပြန်စဉ်းစားရန် မလိုတော့ပေ။ သူ့အရိုက်ခံရသည်ဟု သိလိုက်သော် မူလခန္ဓာပိုင်ရှင်ကျန်းလီသည် ကောင်းကင်ဘုံကိုပင် ရောက်နေလောက်ရောမည်။ ထို့ကြောင့် ယခု ကျန်းလီက ထိုခန္ဓာကို ယူလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

စိတ်တိုစရာအကောင်းဆုံးအရာကား မူလခန္ဓာသည် မည်သည့်အရာကိုမှ မမြင်ရသေးခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ်တိုစရာပင် မဟုတ်ပါလား

သို့သော် အရိုက်ခံရခင်ကာလကို ကျန်းလီပြန်တွေးကြည့်သောအခါ မှားနေသော အရာတစ်ခုကို သတိထားမိခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ရန်ဖန်းရွယ်က သူ့ကို သတိထားမိသည်မှာ ကြာနေပြီဖြစ်သည်။ ယခင်ကျန်းလီကို လက်ပူးလက်ကျပ် ဖမ်းမိစေလိုသဖြင့် မြစ်ကမ်းဖက်သို့ တမင်ရည်ရွယ်ကာ သွေးဆောင် ခေါ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

အဖြစ်အပျက်များက ရိုးရှင်းမနေခဲ့ပါ။ တော်ဝင်မိသားစုများကြားတွင် ရိုးရှင်းသောသူဟူ၍ ဘယ်ရှိလိမ့်မည်နည်း

"ဟုတ်တယ် အဲ့တာငဲ့အမှားပဲ... ကျေးဇူးပါ ရန်ဟုန် ဒါနဲ့မင်းရော ထိခိုက်မိသေးလား ငဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကတော့ ဟိုလူတွေနောက် ပါသွားပြီ"

ကျန်းလီက နောက်တစ်ခေါက် သူ့ခေါင်းအနောက်ဖက်ကို ထိကြည့်လိုက်သည်။ သွေးတချို့ကို စမ်းမိလိုက်ပြီး သူ့တကိုယ်လုံးလည်း ဒဏ်ရာများဖြင့် ဖူးရောင်နေသည်။ ကုသမှု သေချာမခံယူပါက ဒဏ်ရာများမှာ ပိုဆိုးလာမည်။

"ဟဲဟဲ... ငါ မင်းအတွက် ပြင်ဆင်လာပြီးသားပါ"

ရန်ဟုန်က ပြီးလိုက်ပြီး ကျန်းလီကို ကြွေကရားလေး လက်ဆင့်ကမ်း ပေးလိုက်သည်။

"ဒါက အနောက်ဖက်က ရန်ဘုရားကျောင်းကနေ လျှို့ဝှက်ပြီးလုပ်ထားတဲ့ သစ်တော်သီးနှင်းပွင့်ပဲ။ ကိုယ်ခံပညာသမားတွေ ခက်ခက်ခဲခဲရဖို့ ကြိုးစား နေရတဲ့ဟာပေါ့။ အပြင်ဒဏ်ရာတွေအတွက်ဆို အရမ်းအစွမ်းထက်တယ်။ အမာရွတ်တောင် မကျန်ဘူး။ နန်းတော်က သခင်မတောင် မငြင်းပဲ သုံးတာ နော်"

"မင်းဒဏ်ရာတွေကို မြန်မြန်ကုလိုက်ပြီး ညစာစားဖို့ထွက်ခဲ့တော့။ ငါက ဒီမှာ ကြာကြာနေလို့မရဘူး။ မင်းကိုဆေးကုပေးဖို့ ငါဒီကိုရောက်နေတာဆို တာသာ သိသွားကြရင် ငါတော့ အသက် ရှင်ဖို့တောင်လွယ်မှာမဟုတ်ဘူး"

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ရန်ဟုန်သည် ရထားလုံးလေး၏ တံခါးကိုဖွင့်ပြီး သွက်လက်တဲ့ဖက်တီးလေးအဖြစ် ပြောင်းသွားကာ အမြန် ပြေးသွားသည်။

ကျန်းလီ အနည်းငယ် ကူကယ်ရာမဲ့ ဖြစ်သွားသည်။ သူ၏ မူလခန္ဓာ သည်ကား ကိုးရိုးကားယားနိုင်သော လုပ်ရပ်ကို လုပ်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်။

လူအများ ဝိုင်းရိုက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရပြီးနောက် သူသည် လူအများစု ရန်လိုစရာ ပစ်မှတ်တစ်ခုဖြစ်လာခဲ့သည်။ ရန်ဟုန်သာ သူနှင့်ရင်းနှီးသည် ကို သိသွားကြလျှင်လည်း သူ့ကိုလူအများက ပစ်ပယ်ထားကြမည်မှာ သေချာသည်။ ထိုအရာများကိုတွေးနေရမည့်အချိန် မဟုတ်။ ဒဏ်ရာများကို အမြန်ဆုံးကုသရန်သာ အရေးကြီးသည်။

ကျန်းလီသည် အဝတ်များကို ချွတ်လိုက်ပြီး ဒဏ်ရာများကို ဆေးလိမ်း လိုက်သည်။ လိမ်းဆေး၏ အစွမ်းကား အံ့ဖွယ်ပင်။ ရန်ဟုန် ကြွားဝါခြင်း

မဟုတ်။ သစ်တော်သီးနှင်းပွင့်သည် မဆိုးလှချေ။ အနည်းငယ် ပွတ်လိမ်း
လိုက်ရုံဖြင့်ပင် အေးမြမှု အမျှင်လေးများက အရေပြားအတွင်း ထိုးဖောက်
ဝင်ရောက်သွားပြီး ဒဏ်ရာပေါ် သက်ရောက်စေကာ နာကျင်မှုကို ပျောက်
ကွယ်စေသည်။

[သစ်တော်သီး နှင်းပွင့် သုံးစွဲခြင်း... အာနိသင်: ဖြည်းညင်းစွာ ကုသခြင်း]
ထိုခဏတွင် ကျန်းလီ၏ အမြင်အာရုံတွင် စာတစ်ကြောင်းပေါ်လာပြီး
ဖြည်းဖြည်းချင်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲမှုက ကျန်းလီအား အံ့သြပြီး ပျော်ရွှင်စေသည်။
သူကစားခဲ့သော အွန်လိုင်းဂိမ်းထဲကကဲ့သို့ ဖောက်မြင်နိုင်သောအပြာ
ရောင်မျက်နှာပြင်က သူ့မျက်လုံးရှေ့တွင် ပေါ်လာလေသည်။

[အမည် - ကျန်းလီ]

[အသက် - ၁၃နှစ်]

[လူမျိုး - လူသား]

[အဓိက အမျိုးအစား - လူသား (သေမျိုး)]

[အမျိုးအစားခွဲ ၁ - မရှိ]

[အမျိုးအစားခွဲ ၂ - မရှိ]

[ကျန်းမာမှု - ၁၃၂/၂၀၀]

[သက်လုံ - ၉၂/၁၆၀]

[ခွန်အား - ၀.၆]

[အမြန်နှုန်း - ၀.၇]

[ဖွဲ့စည်းပုံ - ၀.၆]

[စိတ်စွမ်းအား - ၁]

[အသိပညာရှိမှု - ၁.၁]

[ကိုယ်ခံပညာ - ကျားနည်းပညာအဆင့် ၀]

[စွမ်းရည် - ဆန်းစစ်ခြင်းစွမ်းရည် အဆင့် ၁... တောင်ခွဲမှုစွမ်းရည် အဆင့် ၁]

[ကောင်းသောအချက် - ဖြည်းညင်းစွာ ကုသခြင်း]

[ဆိုးသောအချက် - မကြာသေးသော ဒဏ်ရာ... ဆာလောင်မှု]

[ဖြည်းညင်းစွာ ကုသခြင်း- တစ်နာရီလျှင် ကျန်းမာမှုရမှတ် ၂မှတ် တိုးတက်စေသည်။ ကြာမြင့်ချိန် - ၆နာရီ]

[မကြာသေးသော ဒဏ်ရာ - စွမ်းရည်အားလုံးကို ၂၀ ရာခိုင်နှုန်း လျှော့ချ စေသည်။ ကြာမြင့်ချိန် - ၇၂နာရီ]

[ဆာလောင်မှု - တစ်နာရီလျှင် တက်လုံ ၁ နှုန်း ကျဆင်းသည်]

"ဒါက ငါအရင်ကစားခဲ့တဲ့ ဂိမ်းထဲကလိုမျိုး ကြားခံဆက်သွယ်ပေးတဲ့ နည်းစနစ်လား ဒါကရော ငါ့နဲ့အတူ ဝိညာဉ် ကူးပြောင်းလာတာလား..."

မျက်နှာပြင်ပေါ်မှ အချက်အလက်များကို ကျန်းလီဖတ်လိုက်ပြီး အနည်းငယ် နားလည်သွားသည်။ ကျားနည်းပညာနှင့် တောင်ခွဲအဆင့် မှတစ်ပါး ပိုင်ရှင်ချန်ခဲ့သော ခန္ဓာသည် အလွန်အားနည်းနေကြောင်း သိလိုက်သည်။ သို့သော် ကျန်းလီကို ပျော်ရွှင်စေသည့် အရာကား မျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ အပေါင်းအနုတ် လက္ခဏာလေးများပင်။

သူသေဆုံးပြီး ဝိညာဉ်ကူးပြောင်းပြီးသည့်အချိန်တွင် မှော်ဆန်သောအရာ တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပုံရှိသည်။ ဂိမ်းထဲမှ ဆက်သွယ်ရေး နည်းစနစ်သာမက ဂိမ်းဖန် သားပြင်ကို မီးလောင်စေခဲ့သော အလိမ်အညာနည်းလမ်းပါ ပါလာခဲ့သည်။

ကျန်းလီသည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် [ဖြည်းညင်းစွာကုသခြင်း]၏ အနောက်မှ အပေါင်းလက္ခဏာလေးကို ၅၈က္ကန့်မျှ ကြာအောင်နှိပ်လိုက်သည်။

[ဖြည်းညင်းစွာ ကုသခြင်း- တစ်နာရီလျှင် ကျန်းမာမှုရမှတ် ၂မှတ် တိုးတက်စေသည်။ ကြာမြင့်ချိန် - အဆုံးမရှိ]

ဖြည်းညင်းစွာ ကုသခြင်းဖြစ်စဉ်၏ ကြာမြင့်ချိန်မှာ ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွားပြီး အဆုံးမရှိ သင်္ကေတလေး ပေါ်လာခဲ့သည်။

သေချာပေါက် အလုပ်ဖြစ်လေသည်

[မကြာသေးသော ဒဏ်ရာ]၏ဘေးမှ အနုတ်လက္ခဏာလေးကို ၅၈က္ကန့်မျှ ကြာအောင်ထိပ်နှိပ်လိုက်သည်။ ကျန်းလီ၏ အခြေအနေပြ ဘားလေးမှ ဆိုးသောအချက်သည်လည်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ကျန်းလီ ကျန်းမာရေးသည် အကြွင်းမဲ့ မပျောက်ကင်းသေးသော်လည်း သက်သာလာသည်ကို ခံစားရသည်။ ဒဏ်ရာများ၏ ထိန်းချုပ်ထားမှုမှ ကင်းလွတ်ကာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လှုပ်ရှားနိုင်ပြီဖြစ်သည်။
